

ת"פ 32544/08/20 - מדינת ישראל נגד מאיר יצחקי לוי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 32544-08-20 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

באמצעות יחידת תביעות שלוחת רחובות
ע"י עו"ד מעיין דואק וגב' מור יעבץ מתמחה

נגד

הנאשם מאיר יצחקי לוי
ע"י עו"ד יפעת סיל

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש של בן זוג לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם שייבחן את נסיבותיו האישיות כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה, ויעביר המלצותיו לבית המשפט. כמו כן ולבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן להתייחס לשאלת ההרשעה בדיון.
3. עתה מונחים בפני בית המשפט שני תסקירים (15.5.2022; 7.2.2022) המגוללים את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית והתייחסות הנאשם לעבירה בה הורשע, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכוי לשיקום. והם מבוססים על פגישה שערך שירות המבחן עם הנאשם, שיחה טלפונית עם אשתו (המתלוננת בתיק), שיחה טלפונית עם גורמי הטיפול במרכז "דולב" ברחובות, היכרות קודמת עם הנאשם בהליך המעצר, עיון במסמכים שהציג ובהם מכתב המלצה ממעסיקו, כתב אישום מתוקן, פרוטוקול דיונים והכרעת דין וכן גיליון רישום פלילי. בסופו של תהליך אבחון וטיפול שירות המבחן המליץ להעדיף את הפן השיקומי חינוכי להימנע מהרשעתו של הנאשם תוך העמדתו במבחן לצד צו של"צ.
4. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו.
כתב האישום המתוקן
5. ביום 12.08.2020 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אשתו מזה 38 שנה ואם ארבעת ילדיו, במהלכו גידף הנאשם את המתלוננת. בהמשך יצא הנאשם למרפסת ושמה אלוהול כאשר המתלוננת התיישבה בחדר השינה וצפתה בסרט. באותן הנסיבות, יצאה המתלוננת לעשן סיגריה במרפסת, וכשחזרה הבחינה בנאשם כשהוא מעיין בטלפון הנייד שלה. המתלוננת פנתה לנאשם וביקשה ממנו להחזיר לה את הטלפון והוא בתגובה סובב לה את הגב והמשיך לחטט בטלפון.
6. או אז, ניגשה המתלוננת לנאשם במטרה להוציא את הטלפון מידי ובתגובה לכך סגר אחריו את הדלת ולא נתן לה להיכנס לחדר. בנסיבות הללו דחפה המתלוננת את הדלת ואת הנאשם והכניסה את פלג גופה העליון שלה לתוך החדר. הנאשם בתגובה החזיק את הדלת ומנע מן המתלוננת להיכנס לחדר, לחץ על הדלת ומחץ את פלג גופה העליון של המתלוננת והקשה עליה לנשום, תוך שהיא צועקת שאין לה אוויר.

7. לאחר שהנאשם שחרר מאחזתו בדלת, הוא ניגש אל המתלוננת דחף אותה בחוזקה כך שהפילה על הרצפה והיא נחבלה עם צד העורף של ראשה ברצפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת חתך באזור אוקסיפיטלי של ראשה והיא נזקקה לטיפול רפואי שכלל 3 סיכות לסגירת החתך בראשה.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר מיום 13.02.22 (להלן: התסקיר הראשון)

8. הנאשם בן 60, נשוי ואב לארבעה ילדים בגירים מתגורר עם אשתו ושתי בנותיו הצעירות ביבנה, עובד בתחום האנרגיה והחשמל, בחברת "אורמת" בתפקיד מנהל עבודה. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בצה"ל. אחר סיום השירות הצבאי, עבד בשיפוצים למשך שנתיים ולאחר מכן השתלב בחברה בה הוא עובד כאמור עד היום ומזה כ-37 שנה. הנאשם ביטא שביעות רצון מעבודתו ותיאר התקדמותו במרוצת השנים. כיום הוא מנהל צוות של עשה עובדים מקצועיים ובעל ניסיון מקצועי וידע ייחודי שרכש בתחום ניהול צבע. הנאשם ציין כי עובד במקביל באופן פרטי בעבודות שיפוצים על מנת להגדיל הכנסתו.

9. הנאשם נישא בגיל 21. רעייתו, בת 59, עקרת בית, לדבריו ניסתה להשתלב בעבודות שונות כשכירה, אולם בשל נסיבות שונות הניסיונות לא צלחו לאורך זמן. הנאשם מסר כי לאורך השנים מערכת היחסים ביניהם הייתה מבוססת על כבוד ואהבה. הקרע בין בני הזוג נוצר על רקע קשרים חברתיים שיצר בעבודתו לפני כשמונה שנים שאז החלו הקונפליקטים ביניהם. עוד מסר כי רעייתו פתחה בהליך גירושין שנסגר לאחר שיחה עם עובדת סוציאלית מטעם בית הדין. הנאשם אישר כי בוויכוחיו עם רעייתו נקט באלימות מילולית וצעקות אך שלל אלימות פיזית. כן מסר כי מאז האירוע המתואר בכתב האישום (המתקן) הם עושים מאמצים לשיפור יחסיהם ולניהול תקשורת תקינה ומקדמת.

10. שירות המבחן מסר כי הנאשם מוכר מהליך המעצר ובהמשך הועמד בצו פיקוח. בהליך זה התרשם שירות המבחן ממערכת יחסים זוגית מורכבת הכוללת מאפייני אלימות, הפעלת שליטה וקשיים בניהול התקשורת הזוגית. להתרשמותם הנאשם אדם מופנם המתקשה להביע רגשותיו או לגלות מודעות אליהם, מתקשה לנהל שיח המקדם פתרון בעיות ועל כן עלול להתפרץ באופן אימפולסיבי במצבים שבהם אינו יכול עוד להתמודד עם רגשותיו העצורים. שירות המבחן בהליך המעצר סבר כי שילובו של הנאשם בטיפול אינטנסיבי בתחום השליטה בכעסים בזוגיות יכול לסייע לו להכיר בבעייתיות הקיימות ולהעלות מודעותו לגורמים אשר מביאים אותו להתנהגות מתפרצת ואלימה ולרכוש כלים להתנהלות אחרת. בהתאם שולב וטופל במרכז "דולב", עמד בתוכנית הטיפולית שנקבעה לו, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול.

11. הנאשם שלל שימוש בחומרים אסורים ובאשר לשימוש באלכוהול תיאר שתייה מתונה באירועים ולעיתים בסופי שבוע. מגיליון רישום פלילי עדכני לאותה עת עלה כי בשנת 2004 הנאשם הורשע בעבירת אלימות במשפחה ונדון למאסר על תנאי. מאז לא היה מעורב בפלילים והתיק הנוכחי הוא היחיד העומד ותלוי כנגדו.

12. בהתייחס לעבירה בה הורשע, הנאשם הביע חרטה על מעשיו אך צמצם מאחריותו באירוע. הוא סיפר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירה נתגלע סכסוך ממושך בינו ובין רעייתו, התקשה להסביר בחירתו לצרוך אלכוהול ברקע האירוע אולם לא השליך על כך את ביצועה של העבירה. הנאשם הוסיף ותיאר ויכוח בינו ובין המתלוננת על רקע שימוש במחשב במהלכו סברה המתלוננת כי עשה שימוש בטלפון הנייד שלה. לדבריו, במהלך העימות היא ניסתה להוציא את הטלפון מידו תוך שהיא דוחפת אותו ולתפיסתו מציקה לו. לדבריו, ניסה לסגור את הדלת על מנת להפסיק העימות אולם לטענתו רעייתו המשיכה בהתנהלותה, הוא ניסה להדוף אותה מפניו והיא נפלה ונחבלה.

13. עוד להתרשמותם, הנאשם הביע חרטה על התנהגותו האלימה אך התייחסותו הייתה קונקרטי, מטשטשת ומצמצמת באופן שהקשה לנהל שיח ביקורתי. כן נמסר כי הנאשם התמקד בחלקיו המתפקדים כמו היותו בעל ואב מסור, השתלבותו בטיפול והישגיו הטיפוליים והוא התייחס לבושה שחש על רקע מעורבותו בפלילים והפגיעה המשמעותית בדימויו העצמי במקום העבודה ובכלל. עוד נמסר כי הנאשם הצליח לציין טכניקות אותן רכש במסגרת ההליך הטיפולי המסייעות לו בוויסות תגובותיו ובהרגעה והביע נכונות להמשיך השתלבותו בטיפול הקבוצתי.

14. בשיחה שנערכה עם המתלוננת, היא תיארה כי בעבר מערכת היחסים הייתה בעייתית ומורכבת אופיינית בכוחניות ושליטה, גילוי קנאה מצדו של הנאשם. לאורך השנים התנהגותו כלפיה הסלימה וכללה אלימות מילולית חשדנות ומעקבים. כן תיארה מספר משברים בזוגיות על רקע חוסר אמון שלה בו סביב התנהלות כלכלית וחברתית, עד כי ניסתה ליזום הליך גירושין אולם בשל הבטחות מצדו של הנאשם כי ישנה התנהגות נסוגה מהחלטה זו. כן מסרה כי השתתפו בטיפול זוגי שלא הניב תוצאות. באשר למערכת היחסים כיום, תיארה המתלוננת שינוי משמעותי ולדבריה זו מבוססת על כבוד ומשוב הדדי ללא גילוי קנאה או רכושנות מצדו של הנאשם והיא תיארה שיפור בתקשורת הזוגית ויכולת לקיים שיח מקדם אודות הקשיים עמם מתמודדים. עוד סיפרה כי לוקחת חלק בהליך טיפול במרכז דולב.

15. מגורמי הטיפול במרכז דולב נמסר כי הנאשם משתתף בקבוצה טיפולית לגברים החל מחודש דצמבר 2020, מגיע באופן סדיר ויציב, לוקח חלק פעיל בתהליך הקבוצתי, מביע מחויבות גבוהה לתהליך הקבוצתי והאישי. מראה מוטיבציה גבוהה ללקיחת אחריות על דפוסי ההתנהגות שלו. כן נמסר כי במהלך הטיפול הנאשם למד להכיר את דפוסי ההתנהגות והחשיבה המובלים אותו להתפרצות אלימה.

16. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם אשר תפקד באופן תקין ויציב במסגרות לימוד הצבא והתעסוקה והותיר רשמים חיוביים עליו ועל עבודתו. לאורך השנים היה ממוקד בפרנסת המשפחה ודאג לרווחת בני משפחתו. ניכר כי הנאשם בעל ערכים שמרניים ביחס להתנהלות המערכת היחסים הזוגית אשר מתבטאים בצרכיו בשליטה. לאורך השנים ביטא קנאה ואובססיות כלפי אשתו, התקשה להשלים עם היותה אדם נפרד בעלת רצונות משלה. שירות המבחן העריך כי הנאשם אדם מופנם אשר אינו נוטה להביע רגשותיו ומחשבותיו באופן המקדם שיח וברגעי קונפליקט או כאשר חווה פגיעה בדימויו העצמי עלול להתפרץ באופן אימפולסיבי.

17. בבחינת גורמי הסיכון לקח שירות המבחן את הפער בין התפיסה העצמית החיובית והתקינה של הנאשם אל מול העולה בכתב האישום וכן מתיאוריו את מערכת היחסים במהלך השנים, גישתו המצמצמת של הנאשם והקשיים המבוססים על תחושת בושה, פגיעה בערך העצמי ובדימויו.

18. בבחינת גורמי סיכוי שירות המבחן הביא בחשבון כי הנאשם גילה רגשות דאגה וחום למשפחתו, מגויס להמשך תפקוד תקין וניהול אורח חיים נורמטיבי ובעלת מערכות תמיכה חזקות ויציבות. וכן שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי באופן מלא וניכר כי מחויב לו. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון מהנאשם פחתה.

19. מטעמים אלו המליץ שירות המבחן על השתתפות ענישה שתאפשר השקעת כוחותיו בתפקוד יציב, בדמות צו מבחן ושל"צ, שכן לטעמו השתתפות ענישה מחמירה בדמות עבודות שירות עלולה להביא לנסיגה במצבו של הנאשם וכן לפגיעה ביחסים הזוגיים. שירות המבחן לא בא בהמלצה להימנע מהרשעה.

תסקיר מיום 15.5.2020 (להלן: התסקיר השני והאחרון)

20. שירות המבחן עדכן כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם המשיך הטיפול במרכז "דולב". מגורמי הטיפול

נמסר כי הנאשם מגיע לטיפול באופן סדיר, לוקח חלק פעיל בתהליך הקבוצתי ומביע מחויבות גבוהה לתהליך הקבוצתי והאישי. בפן הקבוצתי הנאשם אהוב על חברי הקבוצה ומוערך על ידם הוא מתפקד כמטופל ותיק וכשותף פעיל בתהליך. בפן האישי, במהלך הטיפול למד להכיר את דפוסי ההתנהגות והחשיבה המובילים אותו להתפרצות אלימה. הטיפול התמקד בבלימה ושליטה בכעס באמצעות כלים ומודלים שונים, הרחבת התקשורת הבינאישית במטרה לתווך רגשותיו וצרכיו גם במצבים רגשיים מורכבים והעמקת השיח רטרופקטיבי עם חלק מילדיו ביחס לתובנות שלו ולטיפול.

21. הנאשם הביע שביעות רצון מהשתתפותו בקבוצה, תיאר עצמו כדומיננטי ומעודד את שאר חברי הקבוצה לשתף מעולמם בדומה אליו. כן תיאר הנאשם כלים פרקטיים שרכש והשפעתם על התקשורת הזוגית ויחסיו עם רעייתו. בהתייחסותו של הנאשם לעבירה, לקח אחריות על ביצועה שב והביע חרטה על מעשיו. הנאשם התייחס לחלקיו התוקפניים שבאו לידי ביטוי בביצוע העבירה והמחירים ששילמה משפחתו על התנהלותו וכן למחיר האישי ששילם הוא עצמו. הנאשם הביע נכונות להמשיך הטיפול, טרם מיצה לדבריו ההליך וברצונו להמשיך ולהעמיק בתכני הטיפול.

22. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת וזו דיווחה כי יחסיהם תקינים, תיארה כי חלק שינוי ניכר בהתנהלותו ובהתנהגותו של הנאשם אשר בא לידי ביטוי בין היתר ביכולתו להתמודד עם רגשות כעס ולשלוט בהם. היא סיפרה כי סיימה הטיפול במרכז דולב והביעה נכונות להמשיך ולשפר התקשורת במערכת היחסים עם הנאשם בטיפול זוגי.

23. הנאשם הביע חשש מהאפשרות של ענישה בדרך של עבודות שירות, אשר תפגע בתפקודו התעסוקתי ועתידו המקצועי. מסר כי הוא מפרנס יחיד בבית, אשתו אינה עובדת ומתגוררות עמם שתיים מבנותיהם. כן הביע הנאשם נכונות גבוהה לביצוע צו של"צ. עיון בגיליון רישומו הפלילי העדכני של הנאשם מעלה כי לא נפתחו תיקים חדשים.

24. להתרשמות שירות המבחן, חל שינוי בעמדותיו של הנאשם, אשר מצליח כיום להכיר באופן ראשוני בחומרת מעשיו וחלקיו התוקפניים, ניכר כי הנאשם לוקח אחריות על התנהלותו ומגלה אמפטיה כלפי רעייתו ומשפחתו שנפגעו מהתנהלותו זו. על כן, התרשם השירות למבחן כי הסיכון במצבו של הנאשם פחת.

25. לפיכך חזר שירות המבחן והמליץ על ענישה שתאפשר השקעת כוחות בתפקודו היציב בדמות צו מבחן ושל"צ. כמו כן ולאור המאמצים שעושה הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי ובהתחשב בתפקודו התעסוקתי וברצונו להשתלב בעתיד בתעסוקה בתחום החשמל, ולנוכח ההפחתה ברמת הסיכון המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעה בדין.

טיעונים לעונש

26. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם שמירה על שלמות גופה, בטחונה ושלמות נפשה של המתלוננת. הודגשה עוצמת הפגיעה בערך המוגן נוכח ביצוע העבירה תחת השפעת אלכוהול, מהות הוויכוח בין בני הזוג, טיבה ואופייה של האלימות ותוצאותיה. בעניין האחרון הפנתה לתמונות החבלה (ת/1). מכאן עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ותמכה עתירתה בפסיקה.

27. המאשימה הוסיפה וסקרה את עיקרי תסקירי שירות המבחן, הדגישה את ההליך הטיפולי, לקיחת האחריות החלקית אל מול שירות המבחן, דפוסי אישיותו של הנאשם והעדר עבר פלילי. לטעם המאשימה המלצת שירות המבחן אינה הולמת את נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה הרבה ואין זה המקרה בו אפשר להימנע מהרשעה. לטעמה של המאשימה העונש הראוי לנאשם הוא 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית. על אף שהדבר לא

נאמר במפורש ובהינתן מתחם העונש לו עתרה המאשימה, הרי משמעות עתירה זו, סטייה מטעמי שיקום.

28. באת כוח הנאשם טענה כי העונש אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה, אינו תואם את נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, התהליך הטיפולי המשמעותי והמקדם שעבר, וגם אינו תואם את רצונה של המתלוננת. באשר לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה לכך שמדובר באירוע קצר, חד פעמי וחריג, כאשר במהלך ויכוח הנאשם מנע מן המתלוננת את הכניסה לחדר השינה והשניים החזיקו בדלת משני צידה והאירוע יצא מכלל שליטה ואין הדבר דומה למקרה בו מתבצעת תקיפה מכוונת. עוד בטיעוניה, ביקשה באת כוח המאשימה להבחן את הפסיקה שהציגה המאשימה בהיותה עוסקת במקרים חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם.

29. בהמשך מיקדה באת כוח הנאשם את טיעוניה בנסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך השיקומי שעבר ועובר הנאשם בעידוד ובתמיכה של גורמי הטיפול. בתוך כך הפנתה לגילו של הנאשם, איש משפחה, אדם נורמטיבי שעובד לפרנסתו שנים רבות, לדבריה מעצרו היווה טלטלה קשה והוא חש בושה והשפלה מעצם המעמד ומאז נרתם להליך טיפולי מיטבי ומאומץ אשר נפרש על פני זמן ארוך והיא ביקשה להדגיש את המאמץ והמחויבות שמפגין הנאשם להתמיד ולהעמיק את השינוי, התרשמות גורמי הטיפול, הערכת שירות המבחן מהפחתה ברמת הסיכון, והדיווחים של רעייתו על כי חל שיפור בהתנהגותו והתנהלותו. עוד נטען כי שליחתו של הנאשם לריצוי עונש עבודות שירות עשויה לפגוע בהליך השיקום ובהתקדמות שהושגה עד כה ועלולה להביא לפיטוריו של הנאשם ממקום עבודתו מזה שנים רבות. מטעמים אלו עתרה באת כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואם.

30. הנאשם בדברו האחרון: "אני אמרתי ואני חוזר שוב, אני לוקח אחריות על המעשים שעשיתי. זה היה המקרה היחיד ולא יהיו עוד מקרים כאלה, ואני מבטיח לבית המשפט ולכל הסובבים פה. ביום שנעצרתי הייתי במעצר ולאחר מכן הייתי בתנאים מגבילים, אני מנהל עבודה במפעל בו אני עובד, יש תחתי 10 עובדים, כולם עובדים קבועים. אין לי ימי חופשה בכלל, לקחתי את כל ימי החופש כאשר הייתי בתנאים מגבילים, אני יכול להציג תלוש שכר בעניין זה. אם אני אצטרך לעשות עבודות שירות יפטרו אותי. אין לי אפשרות לקחת חל"ת. אני עובד במקום הזה במשך 38 וחצי שנים. אני מוכן לעשות של"צ, יש לי מה לתרום לחברה, אני יודע לעשות הרבה דברים. יש לנו בית ספר אורמת, לתלמידים שנמצאים בשולי החברה, מכיתה ז' הם לומדים שם עד יב', ויש כאלה שלומדים גם ביג'. המנהלים באורמת, כל אחד במחלקה שלו, חונך את התלמידים האלה, אנו עוזרים להם בכל מה שאפשר ונותנים להם את כל הכלים והידע שלנו בתור מבוגרים, מדובר בצעירים שאין סיכוי שהיו מתגייסים לצה"ל ובזכות ההכשרה שעוברים הם מתגייסים ולאחר מכן חוזרים לעבודה באורמת. כל זה בהתנדבות".

31. לאחר דברו האחרון של הנאשם, ועל אף שאין זה הסדר המקובל של הדברים, ביקשה המתלוננת להשמיע את עמדתה וכך מסרה: "אני לא עובדת מאז הקורונה, מאז שפוטרתי ואני לא מצליחה למצוא עבודה. עבדתי בקוסמטיקה. אני חושבת שאני הראשונה לתעב את עניין האלימות על כל סוגיה. במקרה שלנו זה כל כך הרבה דברים יצאו מפרופורציה. לא מדובר באדם אלים לחלוטין. אנו חיים 40 שנים יחד, בן אדם שאני יכולה לומר שאני גאה שיש לי בעל כזה. נכון, נעשתה טעות, ענישה מגיעה בהחלט, לא מדובר באישה מפחדת או חלשה, לא. אני מאוד דעתנית, מאוד יודעת מה שאני רוצה, אני מכבדת את הרצונות והעצמאות שלי, יודעת לשים גבולות ופה שמתי גבול מאוד חזק, אני לא רוצה להצטער על זה. נכון שלמאיר היו בעיות כאלה ואחרות של כעסים או קצת פרובוקטיביות בהתנהגות שלו אבל הטיפול שנעשה בדולב והטיפול שהיה לנו יחד הוא עשה צעדים ענקיים. הענישה כבר נעשתה. איך אפשר לבוא ולבקש היום עבודות שירות כשהבן אדם עשה כל כך השתדלות וצעדים ענקיים כשאני לא חלמתי שיעשה צעד כזה. הבעיות שלנו במשפחה נוצרו כשפוטרתי ולא עבדתי ועכשיו לחזור לאותן בעיות כששינוי לא נעבוד. מדובר במשפחה נורמטיבית לחלוטין, יש לנו 4 ילדים, 3 מתוכם עם תארים, נכון נעשה דבר ושמתי קו אדום, ואני אשמח אם בית

המשפט יוכל להתחשב".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

32. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

33. הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים ובהם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וזכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. עבירות אלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשי אלימות במשפחה בענישה משמעותית ומוחשית. ראו מיני רבים, רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

34. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג להלן פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. חשוב להבהיר כי חלק מהמקרים עולים בחומרתם על המקרה שלפניי וחלקם נופלים ממנו והדבר כמובן נלקח בחשבון.

רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג וזאת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. באירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה מכת אגרוף בראשה וגרם לשריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. במקרה אחר אחז בגרונו בשתי ידיו, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. במקרה נוסף סטר לה בפניה, ובאירוע תקיפה נוסף משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון דחתה תוך מתן דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשי הנאשם ועל ענישה שתהווה את חומרתם (הוצג על ידי המאשימה).

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

עפ"ג (תל-אביב) 39724-01-21 משרקי נ' מדינת ישראל (8.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג בכך שתפס בזרועה בחוזקה, השכיב אותה על המיטה, תפס בידיה וסטר לה מספר פעמים בפניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת המטומות בידיה ושמלתה נקרעה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלוות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות. לבסוף גזר על הנאשם, בן 26, רווק, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, תוך התחשבות באפיק טיפולי, עונש של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד מע"ת, פיצויים למתלוננת על סך 1,200 ₪ וצו מבחן. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בוטל צו השל"צ אך ההרשעה ויתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. ברקע שתיה אלוהולית, תקף הנאשם את בת זוגו, בעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. במעשיו גרם לה חבלות גופניות של ממש בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. וגזר על הנאשם אשר נטל אחריות על מעשיו, שהודה וחסך בזמן שיפוטי רב ובהעדת המתלוננת, לחובתו הרשעות קודמות ושירות המבחן נמנע בהמלצה טיפולית בעניינו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות לצד מע"ת. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות, יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא כל שינוי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידיה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים

מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת דינו בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצה שלילית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן וגזר את עונשו למאסר בן 10 חודשים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת אימים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

ת"פ 6188-04-19 מדינת ישראל נ' קולסניק (12.4.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד. לאור זאת קבע בית המשפט מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. לבסוף, גזר בית המשפט על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

ע"פ (תל-אביב) 11523-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג ובאימים. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה, חנק אותה ובעט בה וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בשפתה העליונה, בצווארה, מאחורי האוזן ובעינה השמאלית. בהמשך, איים הנאשם עליה כי ירצח אותה וישב עליה מאסר עולם. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש כנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלוות. בית המשפט מצא לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם, עונש של צו של"צ בהיקף של 140 שעות, לצד מע"ת וצו מבחן. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.4.2020) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בכך שסטר לבת זוגו בפניה, בעט בגופה מספר פעמים, חנק אותה מגרונה והטיח אותה למיטה תוך שתפס

בגרונה ועשה כן מספר פעמים, וגרם לה לחבלות בדמות שריטות והמטומות בכל חלקי גופה. במקרה אחר סטר בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בנוגע לשני האישומים כנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

ת"פ (ת"א) 59630-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.5.2019) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג. הנאשם תקף את המתלוננת על רקע שתיית אלכוהול לרעה בכך שהכה אותה באמצעות ידיו ורגלו בפניה ובפלג גופה העליון. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת דימום מאפה, שריטות בצווארה ובידיה וסימנים אדומים בידיה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומצא לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום, האריך את המאסר המותנה, צו מבחן ושל"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

ת"פ (ירושלים) 15543-03-17 מדינת ישראל נ' פלוני (5.11.2020) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלוננת, בנוכחות בנותיהן הקטניות ואחייניתה של המתלוננת, על רקע חשדו כי זו מנהלת רומן, בכך שמשך בשערותיה, הטיח את ראשה בארון, וכן הכה מכת אגרוף בפניה. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת חבלה בפניה, שטפי דם מתחת לארובת העין ואדמומיות בלחיים. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הנע בין מאסר למשך מספר חודשים על דרך עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 35, נעדר עבר פלילי, שלא נמצא בקשר עם המתלוננת, תוך התחשבות בחלוק הזמן, שמעוניין ליטול חלק בהליך הטיפול, שהוא משמורן מלא לבנותיו, עונש מאסר למשך 60 ימים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

35. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה עיינתי בפסקי דין אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה (לדוגמא: רע"פ 7513/12 מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.2012); ת.פ. 12104-01-19 מדינת ישראל נ' מיכאילוב (26.11.2019); 6295-12-16 מדינת ישראל נ' חדד (18.12.2018)) אך אין בפסקי דין אלו להעלות או להוריד מהדוגמאות שהובאו מעלה, ודומה כי אפשר ללמוד מהם ביתר שאת על המנעד הרחב בענישה וגם על החמרה בענישה בעבירות אלו בפרט בעניינים של רצידי ויוסטים ונעדרי אופק שיקומי, שלא כבעניינינו.

36. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. מעשיו של הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם אלא מעשים אלימים שהתרחשו לאחר שהנאשם שתה אלכוהול, ועל רקע עימות מילולי שהתפתח בינו ובין המתלוננת לאחר שנטל ללא הסכמתה את הטלפון הנייד שלה וחיטט בו. באותן הנסיבות, סירב הנאשם להשיב למתלוננת את הטלפון ובהמשך נכנס לחדרו וביקש לסגור את הדלת מפניה של המתלוננת. במהלך הוויכוח השניים החזיקו בדלת כל אחד מכיוון אחר והנאשם לא שלט בכעסיו ובמעשיו והפעיל את כוחו ולחץ את הדלת לעבר המתלוננת עד שהתקשתה לנשום. הייתה לנאשם הזדמנות לחדול ממעשיו הרעים אלא שהוא בהמשך גם דחף את המתלוננת בחוזקה וכתוצאה מכך נפלה וראשה נחבט ברצפה. כתוצאה ממעשה זה נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות חתך בראש שהצריך טיפול רפואי (ת/1).

37. עוד בעניין קביעת המתחם. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד 18 חודשים וענישה נלווית, למרות שביום 16.2.2022 הצהירה כי בכוונתה לעתור למתחם שנע בין 12-24 חודשים לצד ענישה נלווית. וזאת משום ש"לאחר שיחה עם חברתי הוצגו לנו כל הנסיבות של הנאשם בחנו מחדש והחלטנו לעתור למתחם מופחת יותר" (עמ' 9 שורות 16-17).

38. נראה כי יש צורך להזכיר את הוראות החוק. בקביעת המתחם יובאו בחשבון הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה. אין להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואלו יילקחו בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם ולסטייה ממנו במקרים המתאימים.

39. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

40. אפתח ואומר כי לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר החריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. בקצרה, על דרך הכלל אני סבורה כי עבירות אלימות במשפחה אינן מתאימות, לביטולה של הרשעה, ובפרט כאשר מדובר באלימות שאינה ברף נמוך. ראו, עניין פלוני; רע"פ 2323/17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.6.2017); רע"פ 5431-15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.2012). אמנם אפשר למצוא מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעת נאשמים בעבירות אלימות במשפחה, ואולם המדובר במקרים קונקרטיים ולא מצאתי כי אפשר להקיש מהם למקרה דנן. כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וכל מקרה נבחן לגופו תוך עריכת האיזונים המתאימים. שנית, לא הוכח בפני כי ייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בדיון.

41. באשר לעונשו של הנאשם. הצדדים מסכימים כי יש ליתן בכורה לשיקולי השיקום באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. המחלוקת נוגעת להיקף הסטייה, וכזכור, לטעם המאשימה ענישה שיקומית הרתעתית צופה פני עתיד אינה הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם. בעניין זה, אינני רואה עין בעין עם המאשימה.

42. כידוע, סטייה ממתחם העונש ההולם אפשרית רק בהתקיים החריגים הקבועים בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ועוסקים בקיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או בצורך מיוחד בהגנה על הציבור. אפשר שבית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם, בהימצא שהנאשם השתקם או קיים סיכוי של ממש כי ישתקם, כך קובע סעיף 40ד לחוק העונשין. בהקשר זה נפסק כי יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה לשם סטייה מן המתחם (ראו לעניין השיקולים המרכזיים בהחלטה על סטייה ממתחם: רע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) וכן ראו לעניין הצורך בתמיכת סיכויי השיקום בעובדות, ראיות ותסקיר מבחן: רע"פ 8377/18 ירושלמי נ' מדינת ישראל (31.7.2019); רע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל (18.12.2018) (להלן: עניין דוד); רע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.1.2019)).

43. לנאשם עומדות נקודות זכות רבות, ביניהן אפשר למנות את גילו יליד 1961, נשוי מזה כ-40 שנה. לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2004 בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת אך רישום זה נמחק והוא אינו מופיע בגיליון הרישום הפלילי; הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, מזה 37 מועסק בחברת "אורמת" בתחום האנרגיה והחשמל, הוא עובד מוערך ואהוב על סביבתו. ממכתבי ההמלצה שהוגשו לתיק בית המשפט לאחר הטיעון לעונש אפשר ללמוד על מידותיו הטובות ופועלו למען החברה ונוער בסיכון.

44. הנאשם הודה בבית המשפט בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות מלאה למעשיו. הודאתו זו הובילה לחיסכון בזמן ציבורי, אך חשוב מכך היה בזו לייתר את עדותה של המתלוננת וגם בכך יש ללמד על הפנמת הפסול במעשיו ומאמציו לשנות את דרכיו. הנאשם הביע צער ובושה על מעשיו, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן וחשוב

מכך בפני רעייתו וילדיו. אמנם הנאשם צמצם בתחילת הדרך מאחריותו לביצוע העבירה אך עם התקדמות התהליך הטיפולי ניכר כי חל שינוי גם בעניין זה והוא מכיר בפגיעה במתלוננת כפי העולה מהתסקיר השני.

45. הנאשם הביע למן ההתחלה ועוד בהליך המעצר מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי מתוך רצון לבחון את הסיבות שהובילו לביצוע העבירות ולמנוע הישנות המעשה בעתיד. הנאשם משולב מזה חודשים רבים במרכז דולב למניעת אלימות במשפחה, הוא שיתף פעולה באופן מלא, ולשביעות רצון כל הגורמים הטיפוליים. כל הנתונים מלמדים על כך שמעצרו של הנאשם היוו טלטלה של ממש וחייב אותו לבחון את מעשיו והוא החליט לפעול למען לא יישנו בעתיד.

46. ניכר כי הנאשם רוצה בתהליך השינוי, מחויב לו כבר עתה אפשר לראות כי התהליך מניב פירות. ולראייה המתלוננת תיארה שינוי משמעותי ולדבריה מערכת היחסים כיום מבוססת על כבוד ומשוב הדדי ללא גילוי קנאה או רכושנות מצדו של הנאשם.

47. לזאת נוסף כי זמן קצר לאחר ביצוע העבירות, מסרה המתלוננת כי אינה חוששת מהנאשם וביקשה לחזור לחיי זוגיות עמו, בהמשך השתלבה אף היא בטיפול במרכז דולב ונמסר כי ובני הזוג צפויים להמשיך ולעבוד על הקשיים עמם מתמודדים בטיפול זוגי. המתלוננת ביקשה שלא להחמיר עם הנאשם. עמדתה זו, נשמעה בקול רם וברור, גם בפני שירות המבחן וגם בבית המשפט. והיא גם הדגישה את החשש מפני פגיעה במקור תעסוקתו אשר עשויה לפגוע בה ובמשפחתה. בנסיבות העניין כאשר הנאשם הוא המפרנס היחידי וסמוכים על שולחנו בני משפחה רבים, הרי הפגיעה בהם צפויה להיות קשה.

48. אמנם אינטרס הציבור והמתלוננת אינם חד הם, ואולם המחוקק והפסיקה העניקו, ולא בכדי, מעמד מיוחד לנפגע עבירה ונדרשים הן המאשימה והן בית המשפט להתחשב בעמדתו. המתלוננת היא זו שנפגעה, היא זו העומדת בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי, גם בעתיד. לכן, גם עמדה מקלה ומקבלת של קורבן העבירה חייבת לטעמי לקבל ביטוי ומשקל בגזר הדין ומהווה היא שיקול נוסף בין יתר שיקולי הענישה.

49. מאז ביצוע העבירות חלפו כ- שנתיים ולא עומדת כל טענה נגד הנאשם בפרק זמן זה, ואפשר להתרשם מהמקובץ לעיל, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול. שירות המבחן התרשם כי קיימת הפחתה ברמת המסוכנות שמלכתחילה לא הוערכה כגבוהה, והערכה זו מקובלת עליו, בנסיבות העניין.

50. לנוכח העולה מתסקירי שירות המבחן, ולאחר שהתרשמתי מהנאשם והמתלוננת ומרצונם לשקם את המערכת הזוגית והמשפחתית, המאמצים של הנאשם להתבונן פנימה ולבחון את מעשיו לצד ההתמדה בהליך השיקומי כמו גם המאמצים שהשקיעה המתלוננת והרצון להמשיך ולצעוד בדרך הטיפולית במשותף, הובילו אותי לכלל מסקנה כי קיים פוטנציאל שיקומי גבוה. בשים לב להערכת שירות המבחן לפיה, השתת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות עשוי להביא לנסיגה ביחסיים הזוגיים ובהתקדמות הטיפולית של בני הזוג גם יחד, הרי יש לתת להמלצת שירות המבחן משקל נכבד.

51. בהינתן המקובץ, הרי גם מבלי שהנאשם היה עובר הליך טיפולי מיטבי היה מקום למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם, קרי השתת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. מכאן שמידת הסטייה ממתחם העונש ההולם, והטלת מאסר מותנה לצד עונש חינוכי בדמות של "צ כהמלצת שירות המבחן, מתונה. לטעמי בנסיבות המיוחדות של המקרה הפרטני יש בכך כדי לאזן את כלל השיקולים הרלבנטיים נכונה. עם זאת, מצאתי להגדיל את היקף השל"צ.

52. אבהיר כי התוצאה אליה הגעתי חריגה, וחלילה שלא יהא בה להעביר מסר מוטעה של סלחנות למי שנוקט באלימות כלפי בת זוג ובכלל, אלא שיהא בה לשדר מסר לפיו בית המשפט יטה לבכר הליך שיקומי על פני שיקולים אחרים במקרים המתאימים. התחשבות בשיקולי שיקום אינה בבחינת הפעלת "מידת הרחמים" או התנהלות של לפני משורת הדין. אדרבה, יש בשיקולים אלה כדי לקדם את האינטרס הציבורי בכללותו, ואף למנוע הישנות העבירות ולהגן על נפגעות העבירה - לא פחות, ולעיתים אף יותר, משיקולי ההרתעה.

תוצאה

53. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
- ג. אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים.
- ד. אני מחייבת את הנאשם לבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור. בהתאם לתוכנית שתוגש לאישור בית המשפט בתוך 30 ימים.
- מובהר בזאת לנאשם כי ככל שלא יבצע את צו השל"צ או לא ישתף פעולה עם שירות המבחן אפשר להחזיר את עניינו לבית המשפט ולגזור עליו עונש חלופי.
- ה. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע בתוך שנה מביצוע עבירה בה הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור כחוק .

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, במעמד הצדדים.